

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202736
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5318202736.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: G. P., nar. XX.XX.XXXX, C. P., nar. XX.XX.XXXX, Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov matky: J. P., nar. XX.XX.XXXX bytom J. č. XXXX a otca: O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XXX, o návrhu matky detí na zvýšenie výživného a návrhu otca detí na úpravu styku s maloletými deťmi, o odvolaní otca detí proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5P/2/2019-119 zo dňa 15. apríla 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., III. a IV. mení tak, že otec detí je povinný prispievať na výživu maloletej G. P. sumu 200 eur mesačne, počnúc dňom 04.10.2018, na výživu maloletej C. P. za čas od 04.10.2018 do 31.08.2019 sumou 150 eur mesačne a od 01.09.2019 naďalej sumou 175 eur mesačne, na výživu maloletého Q. P. sumou 125 eur mesačne počnúc od 04.10.2018 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí.

Nedoplatok na výživnom na maloletú G. P. za čas od 04.10.2018 do 22.11.2019 v sume 1.025,16 eur súd povoľuje otcovi detí splácať v mesačných splátkach po 50 eur splatných spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok k rukám matky detí.

Nedoplatok na výživnom na maloletú C. P. za čas od 04.10.2018 do 22.11.2019 v sume 410,06 eur súd povoľuje otcovi detí splácať v mesačných splátkach po 20 eur splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok k rukám matky detí.

Nedoplatok na výživnom na maloletého Q. P. za čas od 04.10.2018 do 31.03.2019 v sume 150 eur súd povoľuje otcovi detí splácať v mesačných splátkach po 10 eur splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok k rukám matky detí.

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch V. a VI. mení tak, že otec detí je oprávnený stretávať sa s maloletou G. P. a C. P. každý nepárny kalendárny týždeň v mesiaci od soboty 10.00 hod. do soboty 17.00 hod. a maloletým Q. P. každý nepárny kalendárny týždeň od soboty 10.00 hod. do nedele 17.00 hod. okrem letných školských prázdnin počas mesiaca júl a august. Ďalej je otec oprávnený stretávať sa s maloletou G. P., C. P. a Q. P. každý kalendárny rok počas letných školských prázdnin od 16.07. od 10.00 hod. do 31.07. do 17.00 hod. a od 16.08. od 10.00 hod. do 30.08. do 17.00 hod.

Otec detí si maloleté deti v určenom čase vyzdvihne a tieto po ukončení styku matke detí odovzdá v mieste bydliska matky maloletých detí. Matka detí je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne a včas pripraviť a otcovi stretnutie umožniť. Ak sa stretnutie s vážnych dôvodov spočívajúcich na strane matky alebo maloletých detí neuskutoční, matka je povinná poskytnúť otcovi detí náhradný termín stretnutia, a to v rovnakom rozsahu po odpadnutí prekážky, najneskôr do konca nasledujúceho týždňa. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa stretnutie s vážnych dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť túto okolnosť druhému z rodičov, najneskôr v lehote do 48 hodín pred začatím stretnutia, inak bezprostredne po vzniku takejto skutočnosti.

Tým sa mení rozsudok Okresného súdu Rožňava č. k. 7P/55/2013-87 zo dňa 10.09.2013 vo výroku o výživnom a úprave styku otca s maloletými deťmi.

Vo výroku VII. mení rozsudok okresného súdu tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 5P/2/2019-119 zo dňa 15.04.2019 zvýšil výživné, určené rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 7P/55/2013, zo dňa 10.09.2013, na maloletú G. P. zo sumy 125 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne, na maloletú C. P. zo sumy 125 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, na maloletého Q. P. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 125 eur, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky detí vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom 04.10.2018 (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 04.10.2018, do 31.03.2019 v sume 750 eur na maloletú G. P., súd povolil otcovi splácať v splátkach po 20 eur mesačne, spolu s bežným výživným, k rukám matky detí, pod stratou výhody splátok, nezaplatením čo i len jednej z nich (výrok II.). Zameškané výživné za obdobie od 04.10.2018, do 31.03.2019 v sume 150 eur na maloletú C. P., súd povolil otcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne, spolu s bežným výživným, k rukám matky detí, pod stratou výhody splátok, nezaplatením čo i len jednej z nich (výrok III.). Zameškané výživné za obdobie od 04.10.2018, do 31.03.2019 v sume 150 eur na maloletú Q. P., súd povolil otcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne, spolu s bežným výživným, k rukám matky detí, pod stratou výhody splátok, nezaplatením čo i len jednej z nich (výrok IV.). Zároveň rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi G., C. a Q. každý párny víkend v mesiaci, v čase od soboty 10.00 hod., do nedele 16.00 hod., a počas letných prázdnin od 16.07., toho ktorého roka od 10.00 hod., do 31.07., toho ktorého roka 17.00 hod., od 16.08. toho ktorého roka od 10.00 hod., do 30.08. toho ktorého roka 17.00 hod. (výrok V.). Matka je povinná deti na styk s otcom pripraviť, otec si deti prevezme v stanovený čas v mieste bydliska matky a odovzdá v stanovený čas v mieste bydliska matky (výrok VI.). Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania (výrok VII.). Rozhodnutie odôvodnil tým, že matka svojim návrhom podaným na súd dňa 04.10.2018 žiadala, aby súd zvýšil výživné na maloletú G. na sumu 400 eur mesačne, na maloletú C. na sumu 325 eur mesačne a na maloletého Q. na sumu 325 eur mesačne. Otec detí s návrhom matky nesúhlasil. Zároveň žiadal o určenie styku, a to každý nepárny víkend a počas letných prázdnin od 16.07. do 31.07., od 16.08. do 30.08.

Súd mal preukázané, že naposledy bolo rozhodované o výživnom rozsudkom Okresného súdu Ružomberok (správne Rožňava - poznámka odvolacieho súdu) sp. zn. 7P/55/2013 zo dňa 10.09.2013, kedy bolo určené výživné na maloletú G. a maloletú C. po 125 eur mesačne, maloletého Q. 100 eur mesačne. Maloletá G. v tom čase navštevovala 1. ročník základnej školy, maloletá C. 3. ročník základnej školy a maloletý Q. bol doma, nakoľko matka bola s ním na materskej dovolenke. Takže mal súd jednoznačne preukázané, že u každého z maloletých detí došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného. Maloletá G. toho času navštevuje 1. ročník strednej školy, maloletá C. 9. ročník základnej školy a maloletý Q. nastúpil do 1. ročníka základnej školy. Jednoznačne s nástupom maloletých detí do vyšších ročníkov, resp. nových škôl, sa matke zvýšili výdavky na ich výchovu a výživu, starostlivosť. Len najnutnejšie náklady na školu maloletej G., ktorá začala navštevovať Strednú farmaceutickú zdravotnícku školu predstavuje suma 165 eur, pričom ako ďalšie náklady sú strava, či už na internáte alebo doma, na oblečenie, poplatky na knihy, zošity, pomôcky do školy, okrem poplatku za internet, pokiaľ môže v škole používať počítač a náklady na voľnočasové aktivity ako i to, že maloletá nosí okuliare. U maloletej G. došlo k najvýraznejšiemu rastu nákladov, keďže prestúpila zo základnej školy na strednú školu a býva mimo domova. Maloletá C. a aj maloletý Q. navštevujú základnú školu, pričom s maloletou C. má matka zvýšené náklady v súvislosti s tým, že sa pripravuje na strednú školu, obom deťom platí cestovné, MHD 20 eur mesačne. V prípade maloletého Q. mala matka značne vysoké náklady najmä na začiatku roka, keďže nastupoval do 1. ročníka základnej školy, kedy mu musela zakúpiť celú výbavu do školy. Neuvedla, že by otec prispel na tieto náklady. Maloletý taktiež chodí do družiny, spolu s obedmi je to 25 eur. Navštevuje aj krúžky. Na strane maloletých detí tak aj na strane otca došlo k podstatnej zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom. Matka detí v tom čase bola na materskej dovolenke, jej príjem tvoril rodičovský príspevok v sume 200 eur, rodinné prídavky v sume 70 eur, opatrovateľský príspevok v sume 201 eur a výživné na tri deti 350 eur, čiže celková suma 820 eur. V súčasnosti je príjem matky rovnaký, poberá opatrovateľský príspevok na svojho otca v sume

369 eur, rodinné prídavky v sume 71 eur, výživné od otca detí v sume 350 eur a mesačne si brigádne privyrába sumou 30 eur, čo činí spolu sumu 820 eur. Takže u matky detí k podstatnej zmene pomerov nedošlo. Priemerná čistá mzda otca detí v čase posledného rozhodovania o výživnom bola vo výške 1.066 eur, kedy bol tento zamestnaný v riadnom pracovnom pomere. V súčasnosti je živnostník ako uviedol s priemerným čistým zárobkom 1.200 až 1.300 eur. Z daňového priznania vyplýva základ dane 6.091,63 eur. Matka detí uviedla, že príjem otca je vyšší, čo sa však v prípade živnostníka preukázať nedá. Taktiež otec poberá výsluhový dôchodok vo výške 450 eur, teda oficiálny príjem otca je okolo 1.700 eur. Jeho náklady predstavuje 350 eur výživné, 310 eur sociálne poistenie a zdravotné poistenie a pokiaľ otec uvádzal, že má prenajatý trojizbový byt, kde platí náklady na svoju priateľku a jej deti, ktoré prevažne po celý čas v tomto byte bývajú, sumu 450 eur, pričom otec pracuje v zahraničí, súd tieto náklady neuznal. Priklonil sa k názoru matky, že prečo by mal otec platiť náklady na bývanie svojej priateľky a jej deťom, ktoré majú svojho otca a nie náklady na bývanie svojim deťom. Otec nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť k priateľke ani k jej deťom. Na základe týchto skutočností súd mal za to, že u otca došlo k podstatnej zmene pomerov, keďže v čase posledného rozhodovania o výživnom bol jeho príjem 1.066 eur, v súčasnosti okolo 1.700 eur. Pri rozhodovaní o výške výživného súd teda prihliadal podľa § 75 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákona o rodine“, na odôvodnené potreby maloletých detí, taktiež na schopnosti a možnosti a majetkové pomery nielen otca ako povinného, ale aj matky. Otcovi preto určil prispievať na výživu maloletej G. sumou 250 eur, maloletej C. sumou 150 eur a maloletého Q. sumou 125 eur. Tvrdenie otca, že by deťom kúpil viac, ale odmieta dávať peniaze matke, keďže si ona brigádnicke privyrobí okolo 600 eur mesačne (matka tvrdí, že 30 eur) súd považoval za nelogické a účelové. Vzhľadom na nízky príjem matky a priamu starostlivosť o tri maloleté deti, môže byť otec rád, že matka má záujem privyrobiť si a prispievať tak viac im spoločným deťom, keďže z jej príjmu, okolo 700 eur bez brigádnickeho zárobku by jej a trom deťom vychádzalo mesačne 200 eur, z čoho by určite nevyžili. Zrejme si vypomáha aj z dôchodku jej otca. Príjem otca na neho samého po odpočítaní výživného na vlastné deti je okolo 1.350 eur. Pokiaľ otec namietal, že matka si brigádnicke privyrobí vyššiu sumu, túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal a matka tiež nepreukázala, že otec ako živnostník zarobí vyššiu sumu ako vyplýva z daňového priznania. Keďže súd určoval výživné spätne za obdobie od 04.10.2018 do 31.03.2019, teda za 6 mesiacov, vzniklo otcovi zameškané výživné na maloletú G. vo výške 750 eur, maloletú C. vo výške 150 eur, maloletého Q. vo výške 150 eur, ktoré zameškané výživné súd povolil otcovi splácať na maloletú G. v mesačných splátkach po 20 eur, maloletú C. po 10 eur a maloletého Q. po 10 eur spolu s bežným výživným k rukám matky detí, pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich.

Otec detí vo vyjadrení k návrhu matky detí navrhol, aby súd upravil jeho styk s maloletými deťmi, a to počas víkendov a letných prázdnin. Súd jeho návrhu vyhovel a určil mu stretávať sa s maloletými deťmi počas párných víkendov od soboty doobeda od 10.00 hod. do nedele 16.00 hod. keďže najstaršia G. chodí na internát. Taktiež súd upravil aj styk otca s maloletými deťmi počas letných prázdnin, nakoľko v konaní nezistil nijaké problémy a nedostatky vo vzťahu otca k maloletým deťom.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „C. m. p.“.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec detí. V odvolaní uviedol, že podľa daňového priznania po odpočítaní jeho čistý príjem činí okolo 823 eur, k tomu je okolo 450 eur výsluhový dôchodok, teda celková suma jeho príjmu je okolo 1.273 eur a nie v sume 1.700 eur. Nesúhlasil s vyjadrením súdu, ktorý mu nepriznal výdaje za byt v sume 450 eur s odôvodnením, že sa málo zdržiava v byte, keďže pracuje v zahraničí. Uviedol, že od 01.01.2019 do 12.05.2019 sa zdržiaval v byte minimálne 3 mesiace (rozpisom konkretizoval jednotlivé dni). Byt preto využíva plnohodnotne a neplatí byt pre priateľku a jej deti. Tieto náklady sú preto opodstatnené a žiadal súd o ich zahrnutie. Ďalej doplnil ďalšie výdaje, ktoré zabudol uviesť a to poistné v sume 38 eur, exekúciu na výživné na podnet matky v sume 70 eur, splátka za daňové priznanie 50 eur bude realizovaná okolo 20.05. Otec detí tiež nesúhlasil s úpravou styku s maloletými deťmi nakoľko ho žiadal upraviť súdom každý v každom nepárnom týždni a v súdnom rozhodnutí je uvedený každý párný týždeň. Čo sa týka výživného navrhol, aby bol zaviazaný prispievať na maloletú G. sumu 150 eur, maloletú C. sumu 140 eur mesačne a maloletého Q. sumu 115 eur mesačne.

3. Matka detí v písomnom vyjadrení nesúhlasila s odvolaním otca. Zároveň žiadala v odvolacom konaní o zvýšenie výživného, nakoľko medzičasom došlo k novým skutočnostiam, ktoré opodstatnene ovplyvňujú dôvod na jeho zvýšenie, pre nepravdivo uvedené skutočnosti otcom a rozpor v jeho tvrdeniach. Uviedla, že k výdavkom na deti pribudlo to, že maloletá C. bola prijatá na Strednú zdravotnícku školu v Čadci, čo

pokladá za podstatnú zmenu, nakoľko výdavky spojené so štúdiom a cestovným sa zvyšujú. Maloletá nemohla ísť na poznávací jazykový zájazd zo školy, ktorý predstavoval sumu 450 eur, keďže im financie nepostačujú na základné veci. Maloletej G. je potrebné zaplatiť na stužkovú do 15.06.2019 sumu 80 eur na účet školy. Nakoľko tieto financie nemá, dohodla sa so školou o úhrade po prázdninách. Maloletý syn Q. potrebuje nové zošity, cvičebnice a pomôcky, ktoré musí zakúpiť. Tiež navštevuje krúžky a musí platiť rybársky lístok v sume 25 eur a rybársku výstroj ročne cca 50 eur. Taktiež má nedoplatok na nájomnom vo výške 316,49 eur, keďže v septembri 2018 nezaplatila byt, kvôli nástupu dcéry G. na strednú školu. Tak ako i nedoplatok za plyn a elektrinu. Maloleté dcéry mali koncoročné výlety v sume 20 eur a 35 eur, na ktoré si musela požičať. Ďalej jej bolo oznámené zvyšovanie nájmu bytu o 18 eur mesačne. Okrem toho platí ročné komunálne odpady a daň za psa spolu 80 eur. Otec v odvolaní uvádza výdavky len na svoju osobu, bez započítania výživného na deti a to v sume 1.263 eur mesačne, pričom na deti chce platiť ani nie tretinu zo sumy, ktorú spotrebuje sám na seba. Otec si vo svojich tvrdeniach odporuje, najskôr uviedol, že platí nájomný byt v sume 400 eur mesačne, v odvolaní uviedol 450 eur mesačne, pričom nedoložil žiaden dôkaz. Mala za to, že takéto drahé nájomné je pre jeho osobu vysoký nadštandard, nakoľko býva v tom byte aj jeho priateľka s dvoma deťmi. Ani výdavky ako životné poisťky v sume 31 eur a v sume 38 eur nie je nevyhnutné vynaložiť. Tiež nie sú opodstatnené výdavky čo sa týka platenia exekúcie, pretože si za neplnenie vyživovacej povinnosti môže sám. Pracovné oblečenie je mu pridelované zamestnávateľom. Maloletým deťom nedáva nič navyše, dal im nejaké vreckové, alebo keď mali sviatok, ale naposledy v roku 2017, keď ešte nemal terajšiu priateľku. O maloleté deti sa otec nezaujíma, zaujímal sa o stretnutie účelovo len víkend pred pojednávaním o výživnom, a to len o syna a následne po tom ako podal odvolanie dňa 11.05., keď prišiel pre syna, dokonca v čase, keď nemal styk súdom určený, a to v podnapitom stave. V dni, ktoré uviedol v odvolaní ako v rozpise, že bol doma, tak si pre maloleté deti neprišiel a napísal jej, že nemôže, lebo je v práci. Jeho podpis pod odvolaním sa nezhoduje, líši sa od ostatných, preto je očividné, že to mohla písať jeho priateľka, ktorej prekáža, že musí ako otec na deti platiť výživné. Pokiaľ otec uvádzal, že ona poberá nejaké kompenzácie vo výške 40 eur mesačne, tak to vôbec nie je pravdivé, rovnako tak ako aj o zárobku 600 eur, nakoľko má prácu na dohodu a nie brigádnickú činnosť, pričom mzda na hodinu predstavuje 3 eur a nie 3,50 eur. Odpracované hodiny dokladá úradu práce s výškou mesačnej odmeny. Ním predložené SMS správy nesúvisia s vecou. Čo sa týka jeho celkového príjmu toto chce ponechať na preskúmanie súdom, nakoľko to nevie v presnej sume uviesť. Keďže sa otec o deti nezaujíma a styk s deťmi si dal upraviť len vzhľadom na situáciu, že podáva o zvýšenie výživného na maloleté deti, keby mal skutočný záujem tak to rieši už dávno pred podaním jej návrhu. Matka detí preto žiadala, aby súd upravil styk na základe dohody rodičov. Uviedla, že najmä na maloletého syna zle psychicky vplyva, že ho v súdom určený víkend pripraví a otec pre neho nepríde. Je z toho sklamaný a ona nemôže deťom pripraviť žiaden program, keď musia čakať. Otec detí nikdy nedá vedieť, či príde, či nie, preto by bolo vhodnejšie, aby súd styk s otcom upravil po dohode rodičov, a aby sa teda tento vopred ozval, kedy má o deti záujem. Matka detí vzhľadom na uvedené ako aj nové skutočnosti navrhla zohľadniť tak ako to žiadala v návrhu, a to na maloletú G. sumu 400 eur mesačne, maloletú C. sumu 325 eur mesačne a maloletého Q. sumu 325 eur mesačne.

4. Opatrovník detí sa k odvolaniu otca detí písomne nevyjadril.

5. Otec detí na vyjadrenie matky detí písomne nereagoval.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 C. m. p., § 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 7 C. m. p., § 362 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 C. m. p.) a dôvodmi odvolania (§ 66 C. m. p.), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C. m. p.) a po doplnení dokazovania na nariadenom odvolacom pojednávaní, rozsudok okresného súdu zmenil (§ 388 C. s. p.), nakoľko neboli dané dôvody pre jeho potvrdenie alebo zrušenie.

7. Predmetom konania bol návrh matky detí na zvýšenie výživného a návrh otca detí na úpravu styku s maloletými deťmi.

8. Okresný súd napadnutým rozsudkom zvýšil výživné, určené rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 7P/55/2013-87 zo dňa 10.09.2013 na maloletú G. zo sumy 125 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne, na maloletú C. P. zo sumy 125 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne a na maloletého

Q. P. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 125 eur, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky detí vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom 04.10.2018. Zároveň rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi G., C. a Q. každý páry vikend v mesiaci, v čase od soboty 10.00 hod., do nedele 16.00 hod., a počas letných prázdnin od 16.07., toho ktorého roka od 10.00 hod. do 31.07. do 17.00 hod., od 16.08. od 10.00 hod. do 30.08. 17.00 hod.

9. Otec detí odvolaním napadol rozsudok okresného súdu do výroku o zvýšení výživného i úprave styku s maloletými deťmi. Pokiaľ ide o jeho odvolacie námietky do výroku o zvýšení výživného tento poukazoval hlavne na svoje zárobkové pomery, ktoré tvrdil, že predstavujú sumu 1.273 eur mesačne a nie sumu 1.700 eur. Tiež nesúhlasil s nepriznaním nákladov za byt a uviedol ďalšie výdavky (poistné, exekúcia, splátka za daňové priznanie). Pokiaľ odvolaním napadol výrok o úprave styku s maloletými deťmi dôvodom bolo, že súd neupravil jeho rozsah v nepárnom kalendárnom týždni v mesiaci ako žiadal ale v párnom kalendárnom týždni párnom. Matka detí vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na zmenu pomerov ohľadom maloletej C., ktorá od 01.09.2019 nastúpila na strednú školu. Z toho dôvodu žiadala u nej výživné zvýšiť na sumu 325 eur mesačne.

10. Mimosporové konanie ovláda princíp materiálnej pravdy vyžadujúci od súdu (aj odvolacieho s poukazom na § 68 C. m. p.) úplné zistenie skutočného stavu (§ 32, § 36 C. m. p.). Okrem toho súd a teda aj odvolací súd vždy rozhoduje podľa stavu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia (§ 378 ods. 1, § 217 ods. 1 C. s. p.). Odvolací súd preto na nariadenom pojednávaní doplnil dokazovanie podľa § 68 C. m. p. ohľadom pomerov účastníkov oznámením obsahu listín podľa § 2 ods. 1 C. m. p. a § 204 C. s. p. a výsluchom rodičov detí ako účastníkov konania podľa § 2 ods. 1 C. m. p. a § 195 C. s. p.

11. Otec detí na pojednávaní pred odvolacím súdom súhlasil so zvýšením výživného na maloletú C. na sumu 150 eur mesačne od podania návrhu t.j. 04.10.2018. Matka detí ohľadom maloletej C. žiadala zvýšiť výživné od podania návrhu v sume 150 eur mesačne a od 01.09.2019 v sume 250 eur mesačne. Odvolací súd mal ďalej zistené, že maloletá C. od 01.09.2019 navštevuje Strednú zdravotnícku školu sv. Františka z Assisi v Čadci odbor praktická sestra. Podľa uvádzania matky detí výdavky spojené so školou na maloletú C. predstavujú: obedy v škole - 35 eur mesačne, čipová karta - 6,20 eur jednorázovo, pracovné zošity spolu 42 eur, preukážka 3 eur jednorázovo, cestovné cez nabíjajúcu kartu - autobus - 10 eur mesačne, pomôcky do školy - cca 100 eur jednorázovo, bežné pomôcky do školy cca 15 eur mesačne, vreckové - 10 eur týždenne, dobíjanie kreditu - 6 eur mesačne. Ďalšie poplatky bude predstavovať stužková a ZRPŠ. Matka detí výdavky aj listinne preukázala. Pokiaľ ide o maloletú G. a maloletého Q. od rozhodnutia okresného súdu títo postúpili len do vyššieho ročníka príslušných škôl. Pomery na strane otca detí sa nezmenili. Naďalej vykonáva živnostenskú činnosť (prípravné elektrikárske práce) a je aj poberateľom výsluhového dôchodku v sume 446,59 eur mesačne. Matka detí dňa 25.10.2019 uzavrela so zamestnávateľom dohodu o rozviazaní dohody o vykonaní práce. Naďalej je poberateľkou opatrovateľského príspevku.

12. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa zmenia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane maloletých detí, tak aj na strane rodičov.

13. Pri rozhodovaní o zmene výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napríklad vývojom životných nákladov. K zmene potrieb oprávneného môže dôjsť najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom (fyzickým vyspievaním, počínajúc so školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolania). Môže nastať aj zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v dovtedajšom rozsahu, napríklad v dôsledku vzrastu, alebo aj poklesu jeho príjmu, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť. Musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, nielen o zmenu prechodnú a zmena sa musí týkať naviac skutočností, na ktorých je založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti k

maloletému dieťaťu. Inak pre rozhodnutie o výživnom v dôsledku niektorej zmeny platia tie zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci zvýšenia výživného porovnávajúc okolnosti v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom s okolnosťami zistenými v čase jeho rozhodnutia vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a dospel aj k správnym skutkovým zisteniam. Je tak nepochybné, že od posledného rozhodnutia o výživnom v r. 2013 ako aj potom ako v r. 2014 došlo k zamietnutiu návrhu otca detí na zníženie výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletých detí v súvislosti s ich vekom, u maloletej G. prechodom na strednú školu, rovnako tak aj u maloletej C. postúpením do druhého stupňa základnej školy. Pokiaľ ide o maloletého Q. zmenou oproti predchádzajúcemu obdobiu bolo navštevovanie základnej školy. V čase rozhodovania odvolacieho súdu a to od 01.09.2019 aj nástupom na strednú školu. Odvolací súd doplnením dokazovania zistil, že v priebehu tohto konania došlo aj k ďalšej zmene pomerov na strane maloletej C. a to od 01.09.2019, kedy nastúpila na strednú školu. Aj na strane otca detí k zmene pomerov v tom, že jeho príjem (v súčasnej dobe predstavujúci mzdu i výsluhový dôchodok) sa podstatne zvýšil a to zo sumy 1.066 eur na sumu okolo 1.700 eur. V tomto smere odvolací súd odvolanie otca detí poukazujúceho na výšku jeho príjmu nepovažoval za dôvodné. Podľa obsahu zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom samotný otec detí uviedol: „Ja som živnostník s príjmom okolo 1.200 až 1.300 eur plus poberám výsluhový dôchodok 450 eur“. Na pojednávaní pred odvolacím súdom uviedol tiež, že podľa dohody s priateľkou a jej deťmi, s ktorými žije v spoločnom byte platí táto stravovanie a on nájomné v sume 450 eur mesačne. Odvolací súd preto na jeho výtku v odvolaní prihladol len čiastočne zohľadniac aj povinnosť priateľky s deťmi prispievať na užívanie v 1-ici. Čo sa týka iných výdavkov, aj tých ktoré ako nové boli uvádzané ním v odvolaní, je potrebné uviesť, že výživné voči deťom má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine). Určite však výdavky v súvislosti s exekúciou nie sú takými výdavkami, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť nakoľko za neplnenie vyživovacej povinnosti si otec detí môže skutočne sám. V súvislosti s určenou výškou zvýšeného výživného odvolací súd zdôrazňuje, že výživné pre deti slúži nielen k uspokojovaniu ich výživy v užšom zmysle, k uspokojovaniu všetkých odôvodnených hmotných potrieb (šatstvo, obuv, bývanie a strava), ale aj ďalších potrieb dôležitých k úspešnej výchove dieťaťa (vzdelávanie, príprava na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby). Ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa, podľa fyzickej a duševnej vyspelosti, jeho zdravotného stavu, schopností, náklonnostiach, spôsobu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote. V tejto súvislosti preto ohľadom maloletých detí prihliadal na ich vek, potreby spojené s ich vekom a navštevovaním škôl. Je nesporné ako konštatoval v rozhodnutí aj okresný súd, že najvyššie výdavky sú u maloletej G., ktorá je vo veku 16 rokov a navštevuje strednú školu mimo miesta bydliska. Za opodstatnené jej výdavkom najmä spojeným so školou (ubytovanie, stravovanie, cestovné) považoval výživné v sume 200 eur mesačne. Aj keď je maloletá C. si vekovo blízka s vekom maloletej G. (maloletá C. je vo veku 15 rokov) táto do 31.08.2019 navštevovala len základnú školu a preto za primerané považoval výživné určené okresným súdom v sume 150 eur mesačne. Od 01.09.2019 kedy došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej C. v tom, že navštevuje strednú školu považoval za primeranú sumu 175 eur mesačne. Čo sa týka maloletého Q. (8 rokov) navštevujúceho základnú školu je primeranou suma určená okresným súdom a to 125 eur mesačne. Odvolací súd vzhľadom na vek maloletého Q. zohľadnil, že matka detí si vyživovaciu povinnosť k nemu plní výkonom osobnej starostlivosti a teda táto osobná starostlivosť fakticky predstavuje naturálny ekvivalent materiálnej hodnoty, ktorá je minimálne rovnocenná tomu, čo poskytuje otec vo forme výživného. Vo vzťahu k dvom starším deťom s ohľadom na ich vek je však matka povinná prispievať výživným. Vzhľadom na jej zárobkové pomery by touto mohla byť iba suma predstavujúca 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa (§ 62 ods. 3 Zákona o rodine (od 01.07.2018 v sume 28,08 eur /zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v spojitosti s opatrením č. 196/2018 Z. z./ a od 01.07.2019 v sume 28,79 eur /zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v spojitosti s opatrením č. 183/2019/) na každé z nich. Časť potrieb detí je krytá aj rodinnými prídavkami. V súvislosti s výškou zvýšeného výživného odvolací súd poukazuje i na to, že podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné rodiča na všetky jeho deti by malo byť určené v rozmedzí 25 % až maximálne 30 % z jeho príjmu. Aj preto odvolací súd nevyhovel návrhu matky detí, ktorá síce nepodala odvolanie proti rozsudku okresného súdu, ale žiadala určiť vyššie výživné. Vzhľadom na uvedené je preto podľa odvolacieho súdu v schopnostiach a možnostiach otca prispievať určeným výživným. Zvýšené výživné tak zodpovedá zákonným hľadiskám uvedeným v ust. § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine (odôvodnené potreby dieťaťa, schopnosti a možnosti rodičov a ich majetkové pomery).

15. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. zmenil tak, že otec detí je povinný prispievať na výživu maloletej G. sumou 200 eur mesačne, počnúc dňom 04.10.2018, na výživu maloletej C. za čas od 04.10.2018 do 31.08.2019 sumou 150 eur mesačne a od 01.09.2019 naďalej sumou 175 eur mesačne, na výživu maloletého Q. sumou 125 eur mesačne, počnúc od 04.10.2018 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí. Pokiaľ ide o maloletého Q. odvolací súd výšku zvýšeného výživného určenú okresným súdom nezmenil ale dôvodom zmeny rozhodnutia bolo určenie chýbajúceho termínu splatnosti v rozhodnutí okresného súdu, ktoré má zmysel aj z hľadiska vykonateľnosti súdneho rozhodnutia. Okresný súd v danej veci totiž neuložil povinnosť prispievať výživným ako opakujúcimi sa dávkami v mesačnej periodicite a vždy do 15. dňa v mesiaci „vopred“. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 76 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

16. Vzhľadom na zmenu rozsudku okresného súdu vo výroku I. ohľadom zvýšenia výživného došlo aj k zmene súvisiacich výrokov II., III., a IV. týkajúcich sa zameškaného výživného na maloleté deti. Nedoplatok na výživnom na maloletú G. P. za čas od 04.10.2018 do 04.11.2018 predstavuje sumu 1.025,16 (za čas od 04.10.2018 do 31.10.2018 sumu 70,16 eur /rozdiel medzi zvýšeným výživným a výživným dovtedajším t.j. 200 eur - 125 eur = 75 eur : 31 dní x 29 dní = 70,161 eur zaokrúhlene 70,16 eur, za čas od 01.11.2018 do 31.10.2018 sumu - 900 eur /75 eur x 12 mesiacov = 900 eur/, za čas od 01.11.2019 do 22.11.2019 sumu 55 eur /75 eur : 30 dní x 22 dní = 55 eur/). Nedoplatok na výživnom na maloletú C. za čas od 04.10.2018 do 04.11.2018 predstavuje sumu 410,06 eur (za čas od 04.10.2018 do 31.10.2018 sumu 23,39 eur /rozdiel medzi zvýšeným výživným a dovtedajším výživným t.j. 150 eur - 125 eur = 25 eur : 31 dní x 29 dní = 23,387 eur zaokrúhlene 23,39 eur, za čas od 01.11.2018 do 31.08.2019 sumu - 250 eur /25 eur x 10 mesiacov = 250 eur/, za čas od 01.09.2019 do 31.10.2019 sumu 100 eur /rozdiel medzi zvýšeným výživným a dovtedajším výživným 175 eur - 125 eur = 50 eur x 2 mesiace = 100 eur/), za čas od 01.11.2019 do 22.11.2019 - 36,67 eur (50 eur : 30 dní x 22 dní = 36,66 eur zaokrúhlene 36,67 eur). Pokiaľ ide o nedoplatok u maloletého Q. jeho výška predstavuje sumu uvedenú v rozhodnutí okresného súdu, t.j. za čas od 04.10.2018 do 31.03.2019 v sume 150 eur. Nedoplatok na výživnom odvolací súd povolil otcovi detí splácať v mesačných splátkach u maloletej G. v sume po 50 eur, u maloletej C. v sume po 20 eur a u maloletého Q. v sume 10 eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátok, t.j. v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stane nedoplatok splatným naraz. Výška splátok bola určená s ohľadom na výšku nedoplatku a pomery otca. U maloletej G. tak, aby nedoplatok výživného bol uhradený do času jej plnoletosti.

17. V súvislosti s rozhodnutím okresného súdu o úprave styku otca s maloletými deťmi odvolací súd z doplneného dokazovania zistil od kolízneho opatrovníka detí, že dňa 27.09.2019 vykonal pohovor so všetkými maloletými deťmi. Maloletá C. uviedla, že sa s otcom nestretáva. Naposledy bola u neho na Vianoce. Od tohto času ju nekontaktoval. Pri stretnutí na pohrebe príbuzného asi pred dvoma týždňami si ju otec nevšimol. Pokiaľ ho v januári 2019 volali (aj s ostatnými súrodencami) na pizzu, odmietol s nimi ísť. Ďalej uviedla, že má pocit akoby otec nemal o ňu záujem a preto sa s ním už ani nechce stretnúť. Maloletá G. uviedla, že bola u otca asi pred rokom. Vtedy u neho prespala. Tiež ho videla pred dvoma týždňami na pohrebe, ale nevšimol si ju a nespýtal sa ako sa má. Otec jej nevolá ani nepíše. Nemá problém sa stretávať s otcom, ale bez prítomnosti jeho priateľky. Má pocit, že otec o ňu a súrodencov nemá žiaden záujem. Maloletý Q. uviedol, že bol u otca pred mesiacom, ale keďže má problém s vyjadrením udalostí v určitom čase, ako vysvetlila kolíznemu opatrovníkovi matka detí, bolo zistené, že bol u neho na Vianoce. Chcel by byť u otca častejšie, bolo mu u neho dobre. Otec detí pred kolíznym opatrovníkom dňa 21.10.2019 uviedol, že sa s deťmi nekontaktuje, nakoľko majú pravdepodobne zablokované telefónne čísla. Skúšal telefonicky kontaktovať aj matku detí, ale neúspešne. Naposledy sa stretol s maloletým Q. u svojej matky bývajúcej v C. G. C., časť C., u ktorej bol maloletý na návšteve asi pred dvoma týždňami. Má pocit, že matka detí ovplyvňuje a deti sa boja s ním komunikovať. S jeho priateľkou sa stýkali a rozumeli si s ňou. Teraz je toho názoru, že matka im styk s ním zakazuje. Z uvedených dôvodov žiadal, aby mal presne určený styk s deťmi a matka bola zaviazaná mu styk s deťmi umožniť. Svoje deti má veľmi rád. Na pojednávaní pred odvolacím súdom kolízny opatrovník detí informoval odvolací súd, že styk otca s deťmi sa uskutočnil. Uvedené potvrdila aj matka detí keď uviedla, že maloletý Q. bol s otcom od piatku 15.00 hod. do nedele do 15.30 hod. Na jej dopyt, či sa uskutoční stretávanie s dievčatami, otec vtedy nereagoval. V nedeľu však keď otec doviezol maloletého Q. zobral dievčatá do neďalekej reštaurácie a pobudol s nimi asi hodinu. Matka detí tvrdila,

že maloleté deti nemali zablokované telefónne čísla k spojeniu s otcom. Ona je ochotná, aby sa otec s deťmi stretával, keď sa ozve a keď to bude možné aj pre deti. Teraz je to už aj možné aj preto, lebo ona nepracuje. Pokiaľ ide o maloletého Q. tak nie sú problémy v tom, aby sa s otcom stretával od toho piatku do nedele. Pokiaľ ide o maloletú G. táto dochádza do školy v Banskej Bystrici, odchádza v nedeľu okolo 15.00 prípadne až 17.00 hod. a prichádza v piatok okolo 14.30 hod. Deti nemajú cez víkend nejaké také záľuby, kde by sa museli ustanoviť, len majú, hlavne najstaršia dcéra, dosť učenia. Tiež sa maloletému Q. treba venovať, pokiaľ ide o učenie. Otec detí uviedol, že kvôli práci mu stretávanie s deťmi vyhovuje viac v nepárnom kalendárnom týždni v mesiaci a to dvakrát v mesiaci. Styk chce mať určený súdom lebo neverí tomu, že mu ho matka umožní. Pokiaľ ide o maloletého Q. tak si vie predstaviť stretávanie s ním od piatku 15.00 hod., príp. 16.00 hod. do nedele do 15.00, prípadne 16.00 hod. Čo sa týka maloletých dievčat tak týmto sa vie prispôbiť. Aj ohľadom nich to môže byť od piatku do nedele. Čo sa týka možnosti bývania u neho, tak deti priateľky, prípadne aj priateľka by v uvedenom čase išli k jej rodičom. Čo sa týka stretávania detí počas letných prázdnin, otec detí žiadal určiť styk od 16.07. do 31.07. a od 16.08. do 30.08., v ktorom čase si to vie pracovne zabezpečiť. Od rozhodnutia okresného súdu ani počas letných prázdnin s maloletými deťmi nebol. Bol s nimi len na uvádzanom pohrebe, ale kým sa tento skončil tak tieto už odišli. Na pojednávaní dňa 22.11.2019 odvolací súd z vyjadrenia matky detí zistil, že od predchádzajúceho odročeného pojednávania sa jej otec detí ozval s tým, že v ním uvedený deň (sobota o 10.00 hod.) príde pre maloletého Q.. Povedal to aj dcére C. pri stretnutí s tým, aby boli nachystané, že si pre ne príde. Otec za deťmi však neprišiel. Na jej zavolanie, i SMS-ku sa neozval. Dievčatá sa vyjadрили, že sa už s otcom nechcú stretávať lebo ich sklamal.

18. Podľa ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine, majú rodičovské práva k maloletému dieťaťu obaja rodičia. Rodič, ktorý nemá maloleté dieťa vo svojej priamej výchove, má obmedzenejšie možnosti ovplyvňovať jeho výchovu než rodič, ktorý dieťa vo svojej výchove má. Napriek tomu však nie je zodpovednosti za výchovu dieťaťa zbavený. Svoj vplyv na maloletého môže uplatňovať pri pravidelnom styku s ním, na ktorý má zásadne právo. Je i v záujme maloletého, aby na jeho výchovu pôsobili obidvaja rodičia a aby si, i keď rodičia žijú oddelene, vytvoril citové vzťahy k obidvom. Pri rozhodovaní súdu je potrebné otázku styku, jeho časové vymedzenia a miesto stretávania, posudzovať veľmi starostlivo, pričom sa nemajú použiť iba paušálne hľadiská. Rozhodujúce pritom budú: okolnosti na strane maloletého dieťaťa: jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, denný režim, najmä so zreteľom na školské povinnosti a pod., ako aj okolnosti na strane rodičov: ich vzájomný vzťah, ich časové a hospodárske možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti.

19. Z ust. § 24, 25 Zákona o rodine jednoznačne vyplýva, že rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, vrátane úpravy styku s maloletým dieťaťom, možno nahradiť dohodou rodičov, ktorá podlieha schváleniu súdu. Pokiaľ k dohode nedôjde, styk rodiča, do ktorého starostlivosti nebolo dieťa zverené, upraví súd. Odvolací súd po doplnenom dokazovaní (bod 17 odôvodnenia) konštatuje, že okresný súd správne rozhodol, keď upravil styk otca s maloletými deťmi o ktorom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 7P/55/2013-87 zo dňa 10.09.2013 tak, že styk otca s deťmi je neobmedzený. Dôvodom je, že v súčasnej dobe dochádza k nepravidelnému stretávaniu otca s maloletými deťmi aj kvôli tomu, že tento nedodržiava dohodnuté termíny bez vysvetlenia. Vyplývalo to aj z vyjadrenia matky detí ohľadom stretnutia majúceho sa uskutočniť po odročenom pojednávaní odvolacieho súdu. Nebolo sporné, že maloleté deti majú citový vzťah k otcovi, majú záujem sa s ním stretávať, najmä maloletý Q. a sú sklamané, keď k dohodnutému stretnutiu nedôjde. Aj preto by neupravenie styku, či úprava styku na základe dohody rodičov (ktorá sa často nerealizovala) nebola v záujme detí. Podľa odvolacieho súdu okresný súd nesprávne zhodnotil rozsah styku v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil. Rozsah styku v bežnom kalendárnom mesiaci preto upravil tak, že otec detí je oprávnený stretávať sa s maloletou G. a maloletou C. každý nepárny kalendárny týždeň v mesiaci od soboty od 10.00 hod. do soboty do 17.00 hod. a maloletým Q. každý nepárny kalendárny týždeň od soboty od 10.00 hod. do nedele do 17.00 hod. okrem letných školských prázdnin počas mesiaca júl a august. Podľa odvolacieho súdu je v záujme maloletých detí, aby sa tieto zúčastnili na styku všetky tri spoločne. Vzhľadom na školské povinnosti všetkých detí bolo najvhodnejším určiť začiatok stretávania v sobotu. U starších dievčat vzhľadom na ich vek, školské povinnosti, priateľov, záľuby, u maloletej G. aj s prihliadnutím na jej nedeľný odchod na internátne ubytovanie v mieste navštevovania strednej školy upravil stretávanie len v sobotu. Pokiaľ ide o maloletého Q. nič nebráni, aby sa stretával s otcom až do nedele. Maloletý ako sám uviedol pred kolíznym opatrovníkom má o takého stretávanie záujem („chcel by byť u otca častejšie, bolo mu u neho dobre“). Aj bolo preukázané, že maloletý prespal v domácnosti

otca. Ďalej je otec oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi tak, ako to navrhoval a voči čomu matka detí nemala výhrady a to každý kalendárny rok počas letných školských prázdnin od 16.07. od 10.00 hod. do 31.07. do 17.00 hod. a od 16.08. od 10.00 hod. do 30.08. do 17.00 hod.

Odvolačný súd zároveň upravil povinnosti rodičov s súvislosťou so stykom tak, že otec si maloleté deti v určenom čase vyzdvihne a tieto po ukončení styku matke detí odovzdá v mieste bydliska maloletých detí. Matka detí je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne a včas pripraviť a otcovi stretnutie umožniť. Ak sa stretnutie s vážnych dôvodov spočívajúcich na strane matky alebo maloletých detí neuskutoční, matka je povinná poskytnúť otcovi detí náhradný termín stretnutia, a to v rovnakom rozsahu po odpadnutí prekážky, najneskôr do konca nasledujúceho týždňa. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa stretnutie s vážnych dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť túto okolnosť druhému z rodičov, najneskôr v lehote do 48 hodín pred začatím stretnutia, inak bezprostredne po vzniku takejto skutočnosti.

Na záver odvolací súd podotýka, že aj napriek tomuto súdnemu rozhodnutiu nič nebráni rodičom detí v budúcnosti sa dohodnúť na takom rozsahu styku, ktorý bude v záujme detí inak povedané rešpektovať aj vôľu detí, prípadne domáhať sa zmeny súdneho rozhodnutia a domáhať sa širšej úpravy styku.

20. Týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 7P/55/2013-87 zo dňa 10.09.2013 vo výroku o výživnom a úprave styku otca s maloletými deťmi.

21. Podľa ust. 396 ods. 2 C. s. p., ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. O trovách konania preto rozhodol podľa § 52 a § 58 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania čím došlo k zmene výroku VII. rozhodnutia okresného súdu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).